

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Senonensi & suffraganeis ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ABBATI ET CONVENTUI
monasterij Cantuariensis.

Epist. 49.
Recipiuntur
sub protectione
apostolicæ
sedis.

Cum à nobis petitur quod iustum est & honestum &c. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, monasterium & personas vestras cum omnibus bonis tam ecclesiasticis quam mundanis quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum dante Domino iustis modis poteritis adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus. Specialiter autem villas sancti Tirsi, sanctæ Mariæ de villa Cibran, sancti Salvatoris de Cinvio, sancti Michaëlis de Varzen, sancti Salvatoris de Bergundio, sancti Michaëlis de Canneru, sancti Antonini de Villanova, sanctæ Mariæ de Miudes, & sancti Salvatoris de Mari mortuo, cum omnibus pertinentiis earundem, & universas possessiones vestras, sicut eas iustè ac pacificè possidetis, vobis & per vos monasterio vestro auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Ad indicium autem hujus à sede apostolica protectionis & confirmationis perceptæ duos obolos aureos gratis oblatos persolveretis nobis nostrisq; successoribus annuatim. Decernimus ergo ut nulli omnino &c. confirmationis & protectionis &c. usque incursum. Datum Laterani Nonis Maij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

* Cod. Colbert.
Murdeco.
Epist. 50.
Confirmatur
quoddam sta-
tutum.

SORORIBVS DE *MVRCEO.

Iustis petentium desideriis &c. Cum igitur dilectus filius Albanensis electus ad locum vestrum, in quo relictis seculi vanitatibus Domino militatis, de mandato nostro dudum accedens, quoddam fecerit institutum, secundum quod vivere debeatis, nos vestris supplicationibus inclinati, institutum ipsum, sicut piè ac providè factum est, approbantes, illud statuimus robur debitum obtinere, inhibentes ne quis contra illud vos audeat molestare. Nulli ergo &c. constitutionis & inhibitionis &c. usque incursum. Datum Laterani v 11. Idus Maij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

NOBILI VIRO WLADISLAO
nato quondam nobilis viri Oddonis
Ducis Poloniæ.

Epist. 51.
Recipitur sub
protectione
beati Petri.

Cum à nobis petitur &c. Eapropter, dilecte in Domino fili, devotionis tuæ sinceritatem quam circa libertatem ecclesiasticam geris, & quam Ecclesiis & personis ecclesiasticis in tuo ducatu recognovisse dinosceris, attendentes, ut ab Eccle-

sia protectionis gratiam sentias quam satagis honorare, personam tuam cum universis bonis quæ in præsentiarum rationabiliter possides, aut in futurum iustis modis poteris adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & præsentis scripti patrocinio communimus. Ad indicium autem hujus à sede apostolica protectionis perceptæ quatuor marcas gratis oblatas singulis trienniis nobis nostrisque successoribus ad Polonia pondus persolves. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum &c. usque incursum. Datum Laterani 11. Idus Maij, anno quartodecimo.

ARCHIEPISCOPO SENONENSIS
& suffraganeis eius.

Ille sinceræ dilectionis affectus quam carissimi in Christo filij nostri Philippi Regis Francorum illustris zelamur salutem nos vehementer inducit ut si quando contra rationes & libertates ecclesiasticas, quas in regno suo illætas hæctenus custodivit, aliquid dicitur commississe, apud ipsum opportunè importunè monitis & precibus insistamus, quatinus illius intuitu in cujus oculis nuda sunt omnia & aperta, qui propter progenitorum suorum devotionem & suam Ecclesiæ suæ reverenter exhibitam regnum suum custodivit illæsum, quin etiam magnificè augmentavit, contritis graviter regnis illis quorum Reges rationes & libertates ecclesiasticas infringere præsumperunt, illud corrigat & emendet, vincens salubriter semetipsum pro Deo & propter Deum; cum sic vinci sibi non cedat ad dedecus, sed potiùs ad honorem, sitque nihilominus sibi apud homines magis quam vincere gloriosum. Sanè cum dudum nostris fuisset auribus intimatum quòd ipse contra venerabiles fratres nostros Antiodorenses & Aurelianenses Episcopos indignatus, rem agi præceperit non utique sui moris, sed nec etiam sui juris, eorum faciens saisiri regalia, necnon etiam quædam alia præter illa, licèt nondum essent confessi de forisfacto aliquo vel convicti, nec ad satisfaciendum commoniti vel indicti, pro eo quòd quidam Milites eorundem in suo exercitu constituti ad locum quem eos adire præceperat cum aliis accedere recusarunt, absentibus ipsis Episcopis per licentiam ab ipso liberaliter impetratam, ac super his ipsorum & vestris supplicationibus minimè acquiescens coegerit eos miserabiliter exulare, nos serenitatem suam rogandam duximus & monendam, & in remissionem sibi suorum injunximus peccatorum, ut pro divini nominis gloria &

Epist. 51.
De senonensibus
relatum &
Antiodorensibus
fr. 11. 11. 11.
11. 11. 11.

& apostolicæ sedis honore faceret præfatis Episcopis subtracta restitui universa, & eos secundum consuetudinem approbatam justè ac modestè tractari, donando nobis intercedentibus pro Deo & propter Deum si quam præfati Pontifices adversus eum commississent offensam, ne hac occasione contingeret inter regnum & sacerdotium scandalum suboriri, quia nos in majoribus curarem gratia eidem faciente Domino vicissitudine respondere. Ipse verò inter cetera per suas litteras se excusavit quòd alia quam regalia saisiri non fecerat, nec ipsos coegerat exulare, cum libere possent in suis diocesisbus commorari, & si super his curia suæ vellent subire iudicium, quod quandoque acceptarent audire, ob reverentiam nostram condonare paratus erat emendam, si forsitan tenerentur sibi aliquam exhibere. Licet autem iidem Episcopi in regno suo libere commorentur, ex eo tamen exules possunt dici quòd à propriis domibus sunt ejeti & rebus aliis spoliati. Alia etiam quam regalia saisisse videtur, cum domos episcopales, quæ eadem immunitate qua Ecclesiæ gaudent, & eorum utensilia & mobilia undecunque deducta fecerit occupari. Iudicium autem spoliati subire non debent, cum ex generali, sicut accepimus, consuetudine regni sui fidelis à domino sine iudicio spoliatus nec diem ab ipso super spoliatione sua vel alio teneatur recipere, nec in ipsius curia experiri, nec etiam vinculum fidelitatis servare. Cum igitur super prædictis se duxerit excusandum, & illud silendo transierit quòd eorum fecit saisiri regalia, cum necdum de aliquo forisfacto confessi fuerint vel convicti, nec etiam ad satisfaciendum commoniti vel induci, tacitè id concessisse videtur. Quòd etiam ex tenore litterarum suarum, quas præfatis Episcopis direxit, evidenter apparet, in quibus continetur expressè quòd militibus eorum præceperat ut irent cum Baronibus illis quos ad quandam locum duxerat destinandos, & quia illi ad præceptum ipsius illuc accedere noluerunt, dixit ipsos Episcopos erga se de exercitu defecisse, & propterea illorum saisivit regalia & illa quæ in eis pertinent ad iurisdictionem terrenam. Vnde præsumitur quòd in causa & modo minus ordinatè processerit contra eos, cum pro aliena culpa, videlicet militum, si qua fuit, spoliasset eosdem non convictos nec monitos vel citatos. Verum quia suæ salutis magis expedit & honori ut intuitu pretiosi sanguinis Iesu Christi, quo sibi sponsam

Tom. II.

suam, Ecclesiam videlicet, desponsavit, eidem condonet si ab ipsius ministris in ipsum aliquid sit commissum quam illi molestiam inferat indebitam vel gravamen, apud eum iterata partium instantia duximus insistendum, excellentiam regiam rogantes attentius & monentes, hoc à sua magnificentia petentes in donum, ut pro reverentia nostra iudicio super sedeat, salvo jure tam illorum quam suo, illosque restituat, donata nobis emenda, sicut per litteras suas promisit, si quam sibi exhibere tenentur, ut ex quo intendit facere nobis gratiam, faciat eam plenam, prout eum facere ac nos recipere decet, ita quòd propter hoc magnificentia suæ grata teneamur vicissitudine respondere. Credentes igitur prudentiam & sollicitudinem vestram apud eundem Regem posse proficere in hac parte, fraternitati vestrae per iterata scripta præcipiendo mandamus quatinus dictum Regem ad ea quæ pacis sunt sollicitè ac prudenter rogantes, ipsum sedulis exhortationibus & monitionibus inducatis ut nostris precibus acquiescens exequatur promissa liberaliter ac libenter, ut ex hoc divinam consequatur gratiam in presenti & gloriam in futuro, exhibentes auctoritate nostra suffulti prædictis Episcopis auxilium & consilium necessarium ad libertatem ecclesiasticam conservandam, ita ut non debeatis de timiditate vel remissione redargui, sed de rigore ac sollicitudine commendari. Datum Laterani 11. Idus Maij, pontificatus nostri anno xiv.

Scriptum est in eundem serè modum super hoc Regi usque grata teneamur vicissitudine respondere. In eundem serè modum ut supra scriptum est Carnotensi & Trecenti Episcopis & dilecto filio Willelmo Archidiacono Parisiensi usque gloriam in futuro, ac sollicitudo & diligentia vestra clareat in effectu, cumulusque vobis ex hoc æternæ retributionis accrescat, & nos devotionem vestram possimus non immeritò commendare. Datum ut in alia.

TYRRITANO ARCHIEPISCOPO.

Spplicavit nobis venerabilis frater noster Sorranus Episcopus ut ei cedendi licentiam concedere dignaremur. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus si videris expedire, cum etiam dilectus filius nobilis vir Tyrrianus iudex sapius hoc per suas litteras nos rogarit, eidem auctoritate nostra licentiam cedendi concedas, injungens eidem ut ad claustrum suum redeat & ibi-

X x x

*Episc. 33.
Datur Episcopo Sorrano facultas cedendi.*